

Warszawa, dnia 12 lutego 2008 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Ewa Sowińska

ul. Śniadeckich 10, 00 656 Warszawa
Tel. (022) 696 55 44 fax. (0 22) 629 60 79

ZBIA/500/14-1/08/KBO

Pani
Ewa Kopacz
Minister Zdrowia

Szanowna Pani Minister,

Zwracam się do Pani w sprawie zapewnienia dzieciom hospitalizowanym prawa do opieki, sprawowanej przez rodziców bądź opiekunów.

Od wielu lat do Biura Rzecznika Praw Dziecka trafiają sprawy zgłaszane przez rodziców, którym ograniczono prawo do opieki nad hospitalizowanymi dziećmi. Prawo to najczęściej naruszane jest przez nieuzasadnioną odmowę rodzicom prawa do pobytu w szpitalu przy chorym dziecku. Problem ten dotyczył m. in. karmiących matek. Rodzice małoletnich w indywidualnych interwencjach u Rzecznika, zwracali uwagę na zapisy regulaminów szpitalnych zabraniających matkom przebywania z dziećmi pomiędzy godzinami 20.00 a 9.00 rano. Rodzice kwestionowali także sposób ustalania wysokości opłat pobieranych przez szpitale za możliwość przebywania z chorym dzieckiem.

Rzecznik interweniował wielokrotnie na przestrzeni ostatnich lat u dyrektorów szpitali i innych zakładów opieki zdrowotnej, domagając się zapewnienia realizacji praw dziecka. Interwencje te prowadziły do zmian w regulaminach; w niektórych szpitalach udało się wydzielić pomieszczenia przeznaczone do całodobowego pobytu rodziców z chorymi dziećmi. Wprowadzono też możliwość korzystania przez rodziców z łóżek znajdujących się w salach w ramach usługi ponadstandardowej – doby hotelowej.

Pobyt rodzica w szpitalu podczas choroby dziecka, zwłaszcza małego dziecka wypełnia potrzeby uczuciowo-emocjonalne chorego, wycisza, zapewnia poczucie bezpieczeństwa, a tym samym wspomaga proces leczenia. Pobyt ten sam w sobie nie jest procedurą medyczną i nie może być finansowany z Narodowego Funduszu Zdrowia. Nie jest też pobyt „bezkosztowy”, ponieważ pociąga za sobą korzystanie z sanitariatów, czasami z łóżek, pościeli, koców lub żywienia, korzystania z czajnika, mikrofalni itd.

Trudno obarczać szpitale tymi kosztami. Borykają się one i tak z ogromnymi problemami finansowymi i dotyczy to także szpitali dla dzieci. Niedawna ewakuacja noworodków ze szpitala w Jędrzejowie była tego dramatycznym przykładem. Można i trzeba problem rozwiązać legislacyjnie w sposób trwały na mocy ustawy.

Do rozważenia pozostaje pomysł utworzenia swoistego funduszu celowego np. Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej dla rodziców, którzy w sposób udokumentowany udowodniliby, że nie stać ich na ponoszenie kosztów pobytu w szpitalu.

Ograniczenie rodzicom lub opiekunom prawa do opieki nad dzieckiem, może doprowadzić do pozbawienia dziecka przebywającego w ośrodku leczniczym, prawa do utrzymywania regularnych, osobistych i bezpośrednich kontaktów z osobami mu bliskimi, co stoi w sprzeczności z art. 9 ust. 3 Konwencji o Prawach Dziecka, który ustanawia obowiązek państwa do zapewnienia dziecku odseparowanemu od jednego lub obojga rodziców prawa do utrzymywania regularnych stosunków osobistych i bezpośrednich kontaktów z nimi.

Pobyt rodzica w szpitalu w czasie choroby dziecka, zwłaszcza małego jest mu bardzo potrzebny. Wypełnia to potrzeby uczuciowe dziecka, uspokaja je i zwiększa jego poczucie bezpieczeństwa, a tym samym wspomaga w sposób znaczący leczenie.

Mam nadzieję, że uda nam się znaleźć takie rozwiązanie obecnej sytuacji, które by gwarantowało wszystkim chorym dzieciom i ich rodzicom prawo do stałego kontaktu w tych trudnych dla nich chwilach.

Z wyrazami szacunku
S. Jorin'ska

Otrzymuje:

Pani Jolanta Fedak – Minister Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 12 lutego 2008 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Ewa Sowińska

ul. Śniadeckich 10, 00 656 Warszawa
Tel. (022) 696 55 44 fax. (0 22) 629 60 79

ZBIA/500/14-2/08/KBO

Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Szanowna Pani Minister,

Zwracam się do Pani w sprawie zapewnienia dzieciom hospitalizowanym prawa do opieki, sprawowanej przez rodziców bądź opiekunów.

Od wielu lat do Biura Rzecznika Praw Dziecka trafiają sprawy zgłaszane przez rodziców, którym ograniczono prawo do opieki nad hospitalizowanymi dziećmi. Prawo to najczęściej naruszane jest przez nieuzasadnioną odmowę rodzicom prawa do pobytu w szpitalu przy chorym dziecku. Problem ten dotyczył m. in. karmiących matek. Rodzice małoletnich w indywidualnych interwencjach u Rzecznika, zwracali uwagę na zapisy regulaminów szpitalnych zabraniających matkom przebywania z dziećmi pomiędzy godzinami 20.00 a 9.00 rano. Rodzice kwestionowali także sposób ustalania wysokości opłat pobieranych przez szpitale za możliwość przebywania z chorym dzieckiem.

Rzecznik interweniował wielokrotnie na przestrzeni ostatnich lat u dyrektorów szpitali i innych zakładów opieki zdrowotnej, domagając się zapewnienia realizacji praw dziecka. Interwencje te prowadziły do zmian w regulaminach; w niektórych szpitalach udało się wydzielić pomieszczenia przeznaczone do całodobowego pobytu rodziców z chorymi dziećmi. Wprowadzono też możliwość korzystania przez rodziców z łóżek znajdujących się w salach w ramach usługi ponadstandardowej – doby hotelowej.

Pobyt rodzica w szpitalu podczas choroby dziecka, zwłaszcza małego dziecka wypełnia potrzeby uczuciowo-emocjonalne chorego, wycisza, zapewnia poczucie bezpieczeństwa, a tym samym wspomaga proces leczenia. Pobyt ten sam w sobie nie jest procedurą medyczną i nie może być finansowany z Narodowego Funduszu Zdrowia. Nie jest też pobytem „bezkosztowym”, ponieważ pociąga za sobą korzystanie z sanitariatów, czasami z łóżek, pościeli, koców lub żywienia, korzystania z czajnika, mikrofalni itd.

Trudno obarczać szpitale tymi kosztami. Borykają się one i tak z ogromnymi problemami finansowymi i dotyczy to także szpitali dla dzieci. Niedawna ewakuacja noworodków ze szpitala w Jędrzejowie była tego dramatycznym przykładem. Można i trzeba problem rozwiązać legislacyjnie w sposób trwały na mocy ustawy.

Do rozważenia pozostaje pomysł utworzenia swoistego funduszu celowego np. Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej dla rodziców, którzy w sposób udokumentowany udowodniliby, że nie stać ich na ponoszenie kosztów pobytu w szpitalu.

Ograniczenie rodzicom lub opiekunom prawa do opieki nad dzieckiem, może doprowadzić do pozbawienia dziecka przebywającego w ośrodku leczniczym, prawa do utrzymywania regularnych, osobistych i bezpośrednich kontaktów z osobami mu bliskimi, co stoi w sprzeczności z art. 9 ust. 3 Konwencji o Prawach Dziecka, który ustanawia obowiązek państwa do zapewnienia dziecku odseparowanemu od jednego lub obojga rodziców prawa do utrzymywania regularnych stosunków osobistych i bezpośrednich kontaktów z nimi.

Pobyt rodzica w szpitalu w czasie choroby dziecka, zwłaszcza małego jest mu bardzo potrzebny. Wypełnia to potrzeby uczuciowe dziecka, uspokaja je i zwiększa jego poczucie bezpieczeństwa, a tym samym wspomaga w sposób znaczący leczenie.

Mam nadzieję, że uda nam się znaleźć takie rozwiązanie obecnej sytuacji, które by gwarantowało wszystkim chorym dzieciom i ich rodzicom prawo do stałego kontaktu w tych trudnych dla nich chwilach.

Z poważaniem.
S. Janiszka

Otrzymuje:

Pani Ewa Kopacz – Minister Zdrowia

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DSR-I-073-1-1-TW/08

Warszawa, dnia 17 marca 2008 r.

Biuro Rzecznika Praw Dziecka
ul. Chałubińskiego 1
00-901 Warszawa
tel. 22 638 10 00
fax. 22 638 10 01
e-mail: biuro@prawydziecka.gov.pl

Pani
Ewa Sowińska
Rzecznik Praw Dziecka

Arumowna Pani Rzecznik,

Odpowiadając na pismo znak: ZBIA/500/14-2/08/KBO z dnia 12 lutego 2008 r., dotyczące zapewnienia dzieciom hospitalizowanym prawa do opieki sprawowanej przez rodziców bądź opiekunów, uprzejmie informuję:

Ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2004 r., Nr 64, poz. 593 z późn. zm.), daje możliwość udzielenia pomocy finansowej na pokrycie kosztów związanych z pobytem rodziców u chorego dziecka przebywającego w szpitalu (ogólnie związanych z chorobą dziecka/członka rodziny).

W przypadku rodzin spełniających kryterium dochodowe, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 i 3, tj. dochód na osobę w rodzinie jest niższy lub równy 351 zł, mogą przysługiwać następujące formy pomocy pieniężnej:

1. **Zasiłek okresowy** - przyznawany w szczególności ze względu na długotrwałą chorobę, niepełnosprawność, bezrobocie, możliwość utrzymania lub nabycia uprawnień do świadczeń z innych systemów zabezpieczenia społecznego; w wysokości (w przypadku rodziny) nie niższej niż 50% różnicy między kryterium dochodowym rodziny, a posiadanym dochodem. Okres, na jaki jest przyznawany zasiłek okresowy, ustala ośrodek pomocy społecznej na podstawie okoliczności sprawy. W tym przypadku zasiłek przyznawany jest na bieżące wydatki związane z codziennym życiem, na

zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Przyznana pomoc pozwala na wygospodarowanie środków finansowych na cel, o którym mowa w piśmie.

2. **Zasiłek celowy** – przyznawany w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej, w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu. Nie ma przeszkód, by mógł być przyznany na pokrycie kosztów pobytu rodziców w szpitalu u hospitalizowanego dziecka.

W uzasadnionych przypadkach rodzinie o dochodach przekraczających kryteria dochodowe może być przyznany **specjalny zasiłek celowy** w wysokości nieprzekraczającej kryterium dochodowego rodziny (351 zł x liczba osób w rodzinie), który nie podlega zwrotowi. Może też być przyznany **zasiłek okresowy, zasiłek celowy lub pomoc rzeczowa**, pod warunkiem zwrotu części lub całości kwoty zasiłku lub wydatków na pomoc rzeczową.

O pomoc należy zwracać się do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby/rodziny ośrodka pomocy społecznej, poprzez złożenie wniosku o pomoc. Złożony wniosek rozpatrywany jest w terminie 30 dni, po przeprowadzeniu procedury określonej w ustawie o pomocy społecznej, w szczególności po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego przez pracownika socjalnego w miejscu zamieszkania osoby/rodziny ubiegającej się o pomoc.

Mając powyższe na uwadze, nie ma przeszkód formalnych, by rodzice dzieci przebywających w szpitalu mogli starać się o pomoc na częściowe lub całkowite pokrycie kosztów związanych z chorobą dziecka i jego przebywaniem poza miejscem zamieszkania. Natomiast utworzenie specjalnego funduszu, którego celem byłoby pokrywanie kosztów związanych z przebywaniem rodziców u hospitalizowanych dzieci, de facto będzie powielaniem możliwości, które obecnie dają przepisy ustawy o pomocy społecznej.

z up.
M. Pawłowski
MINISTER
PODSEKRETARZ STANU
Czesława Ostrowska